

steint for Fler-tallets Indstillinger dengang, have formentlig gjort det af de Grunde, der ledsage de Indstillingerne. Naar det nu af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Eugen) nævnes, at Arbejderne ville blive forstyrrede, ville blive brudte i Geværfabrikerne; hvis vi ikke gave denne Bevilling, tror jeg, det er en Misforstaaelse. Man bruger nemlig betydelig flere Arbeidere end de fast antagne, og man har ikke engang troet, at kunne faae dem uden at give dem, hvad der foreslaas i Uendlingsforslaget her idag, 20 % Tillæg. Naar vi da ved ikke, at fortsætte i saa stort Omfang som tidligere spare en Del af disse private Haandværkere, spare vi ogsaa Dyrtidstillæget til dem, og selve Fabrikvirksomheden lider Intet derved. Vi have et ikke ubetydeligt ordinært Beløb til at lave Geværer for og til at vedligeholde dem, vi have, og det maa ogsaa erindres, at vi foruden de 45,000 Geværer, som vi faae i det Seneste, i Løbet af et Par Aar, have henimod 20,000 Bagladerifler. En lignende Bemærkning kan fremføres med Hensyn til Patronmetallet og Rødekvipagerne. Jeg benægter ingenlunde, at det kan være ønskeligt at faae denne Forandring af Sædeløbet; men jeg henviser i saa Henseende den høitærede Krigsminister til det ordinære Budget, hvor der er opført et Beløb, hvoraf man, som oftere omtalt, vil kunne udrede denne Forbedring. — Hvad Forslaget om de 5 Kanoner under Nr. 62 angaar, da skal jeg villig erkende, at den høitagtede Minister lige overfor Udvalget har været heldig i at fremfætte Ønskeligheden af at faae Bagladerkanoner paa Søforterne, men der er her, som jeg tror, foruden de finansielle Grunde, ogsaa tekniske Grunde, tilstede, for at gaa lidt nærmere til værks. Hvad om man havde fulgt Krigsbestyrelsen de andre Aar og bevilget 15 Kanoner i Stedet for 10 og 5? — Saa vilde vi nu have fuldt besat paa Søforterne med Kanoner, som man siger, at man ikke godt kan bruge. Den Gang toge vi derimod det kloge Parti at sige: Smorgen er der ogsaa en Dag; lad os dele det noget efter vor Gode, og derved ere vi komne fremad og ere naaede til den ikke uhyggelige Stilling, at vi endnu have en Del tilbage at bestyffe paa Søforterne, som vi nu kunne bestyffe med bedre Vaaben end tidligere. Nu forlanger man Bagladervaabner; men det er det første Aar, der fremkommer et saadant Forlangende; det er første Aar, man tror, at den Art Bagladerkanoner kan bruges. Men det maa være hævet over enhver Tvivl, at det i saa Henseende i den nærmeste Fremtid vil ske betydelige Forbedringer, og derfor vil det efter min Opfattelse være det rigtigste af tekniske Hensyn at bevilge 5 Kanoner, og maa ske til næste Aar, naar vi atter bevilge 5, faae dem endnu bedre, saaledes at vi dog nogenlunde til enhver Tid kunne have noget af det Bedste, der haves, og Noget, der i alt Fald kan bruges. — Jeg tror, som sagt, at

Fortiden taler tilstræffelig for, at vor Fremgangsmaade er rigtig. Der er altsaa baade finansielle og tekniske Grunde tilstede for vort Standpunkt. Det er en meget behagelig Maade at stille sig paa, naar man vælger det eksklusiv militære Standpunkt og siger: Saameget bruge vi, hvis vi skulde komme i Krig, og lad os da helst anskaffe det strax. Naar vi udførte dette videre paa andre Omraader af vort Forsvarsvæsen, vilde det vistnok kunne føre til de uimeligste Summer. — Jeg tror som sagt, at man bør gaa den veloverveiede Vej og sige, at vi yde overordentligt rigeligt til vort Forsvarsvæsen, baade til Personel og Materiel i Forhold til, hvad vi yde til andre Stats- og Samfundsforanstaltninger, og til at vi paa det ene Punkt faa selv om paa det andet i Dvrigt stole paa, at vor Selvstændighed som Folk ikke er afhængig af denne eller hin Bevilling mere eller mindre. Hvis vi satte vor Tillid til dette eller hint Materiel eller en enkelt Anskaffelse mere eller mindre, og dette skulde være Kjenndmærket paa, hvilken Tro vi havde til vort Fædrelands Bestaaen eller til hvilket Fædrelandsind vi vare i Besiddelse af; da tror jeg, at vi maatte være sunkne overordentligt dybt med Hensyn til vor Opfattelse af de Betingelser, der overhovedet tilstede os, at leve som Folk. — Hvad angaar Forslaget under Nr. 59, som er tiltraadt af 11 Medlemmer af Udvalget, men derimod ikke af 13 ærede Medlemmer, og mig, skal jeg for mit Vedkommende ikke gjøre stort Bæsen af, hvad enten denne Bevilling bliver vedtagen eller forkastet; men jeg skal gjættende hævde, at man indenfor det Beløb, der er bevilget paa 825 til Sommerne, nemlig 60,000 Rd., vil kunne faae den Hensigt naaet, som man har haadt med disse 5,000 Rd. — Jeg beklager, at Forslaget under Nr. 60 om Erstatningsbygninger for Hovedvagten først er fremkommen ved 3die Behandling; det er muligt, hvis denne Sag havde kunnet faae en anden og omhyggeligere Overveelse, hvis man her havde kunnet høre Udtalelser, som man paany kunde have taget frem til Efterretning, at Spørgsmaalet kunde have været stillet noget anderledes op; men det er her ingenlunde Finantsudvalgets Skyld. Saaledes som Sagen nu foreligger, er jeg stillet saaledes, at jeg som Ordfører maa tilraade Vedtagelsen af Underændringsforslaget under Nr. 61, og hvis dette mod Formodning skulde blive forkastet, da at stemme mod Forslaget Nr. 60. — Hvad angaar de principale og subsidiære Forslag af Krigsministeren om Tillæg til Premierlieutenanternes Lønning, da er jeg ikke enig med det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) deri, at det er ubilligt at vedtage det subsidiære Forslag; thi der er Ingen af de Vedkommende, der have Ret til dette Tillæg, og jeg kan ikke se, at Dinene hos Premierlieutenanternes øvrige Salobel kunne blive onde, fordi vi vare lidt gode mod den ene Salobel. — Jeg har ingen Bemyndigelse til som Ordfører at udtale mig om Rea-